Nr 8 Warszawa, dnia 14 marca 1949 r.

DZIENNIK URZĘDOWY

MINISTERSTWA SKARBU

38. Instrukcja tymczasowa z dnia 28 lutego 1949 r. wydana przez Ministerstwo Skarbu w porozumieniu z Kontrolą Państwową w sprawie finansowania i kontroli inwestycji zamieszczonych w Planie Inwestycyjnym.

Część I. POSTANOWIENIA OGÓLNE.

§ 1. Przedmiot instrukcji.

Instrukcja niniejsza normuje zasady postępowania władz, urzędów, przedsiębiorstw i instytucji państwowych, samorządowych, społecznych i innych, spółek prawa prywatnego i osób fizycznych, zwanych w dalszym ciągu niniejszej instrukcji inwestorami oraz organów aparatu finansowego w zakresie finansowania i kontroli inwestycji, objętych Planem Inwestycyjnym.

§ 2. Kredyty inwestycyjne.

Przez kredyty inwestycyjne rozumie się zamieszczone w Planie Inwestycyjnym:

a) środki limitowane bezzwrotne, objęte budżetem Państwa,

b) środki limitowane zwrotne,

c) środki nielimitowane własne inwestorów.

Ilekroć w dalszym ciągu niniejszej instrukcji użyto wyrazu „kredyt" bez bliższego określenia, pod mianem tym należy rozumieć kredyt inwestycyjny.

§ 3. Prawo asygnowania z kredytów.

1) Prawo asygnowania z kredytów (prawo rozporządzania środkami finansowymi w ramach kredytu inwestycyjnego) przysługuje inwestorowi, do dyspozycji którego kredyt został uruchomiony.

2) Pod pojęciem inwestora rozumie się inwestora naczelnego, inwestora głównego oraz inwestora bezpośredniego. Zaliczenie poszczególnych inwestorów do jednego z powyższych rodzajów określają osobne przepisy.

§ 4. Organa aparatu finansowego.

1) Organami aparatu finansowego w zakresie kredytów inwestycyjnych są:

a) Centralna Księgowość Ministerstwa Skarbu:

b) Bank Inwestycyjny,

c) banki współdziałające,

d) banki zastępcze.

2) Bankami współdziałającymi są: Bank Rolny i Bank Komunalny w zakresie ustawowym oraz Bank Rzemiosła i Handlu w zakresie zleconym przez Bank Inwestycyjny.

3) Bankami zastępczymi mogą być oddziały wszystkich banków, działające w zastępstwie i z upoważnienia Banku Inwestycyjnego lub banków współdziałających.

§ 5. Zakres działania organów aparatu finansowego.

1) Centralna Księgowość Ministrestwa Skarbu:

a) otwiera w Banku Inwestycyjnym kredyty przewidziane budżetem na wydatki inwestycyjne,

b) sporządza sprawozdania okresowe i zamknięcia roczne z wydatków inwestycyjnych objętych budżetem.

2) Bank Inwestycyjny:

a) koncentruje środki finansowe bezzwrotne, i zwrotne, objęte Planem Inwestycyjnym,

b) akumuluje przewidziane w Planie Inwestycyjnym nielimitowane środki własne inwestorów, bezpośrednio albo za pośrednictwem innych banków,

c) uruchamia kredyty inwestycyjne albo przekazuje je do uruchomienia bankom współdziałającym,

d) finansuje i kontroluje inwestycje w ramach kredytów uruchomionych bezpośrednio,

e) refinansuje banki współdziałające w zakresie przekazanych im kredytów inwestycyjnych,

f) sprawuje nadzór i kontrolę nad działalnością banków współdziałających w zakresie kredytów im przekazanych,

g) sporządza zestawienia statystyczne, sprawozdania i analizy z technicznego i finansowego wykonania Planu Inwestycyjnego,

h) sporządza dla Ministerstwa Skarbu kwartalne wnioski na przydział środków finansowych na wykonanie Planu Inwestycyjnego.

3) Bank Rolny i Bank Komunalny:

a) uruchamiają kredyty przekazane im przez Bank Inwestycyjny w zakresie ich ustawowej działalności,

b) finansują i kontrolują inwestycje w ramach uruchomionych kredytów,

c) pośredniczą w akumulacji nielimitowanych środków własnych inwestorów,

d) sporządzają dla Banku Inwestycyjnego zestawienia statystyczne, sprawozdania i analizy z technicznego i finansowego wykonania inwestycji, w zakresie przekazanych im kredytów.

4) Bank Rzemiosła i Handlu — bierze udział w finansowaniu inwestycji w zakresie ustalonym przez Bank Inwestycyjny.

5) Banki zastępcze mogą brać udział w realizowaniu kredytów inwestycyjnych jedynie w zastępstwie i w granicach upoważnienia Banku Inwestycyjnego lub jednego z banków współdziałających. Zasady i warunki zastępstwa ustali Bank Inwestycyjny w porozumieniu z zainteresowanymi bankami.

§ 6. Właściwość organów aparatu finansowego.

Stosownie do zakresu działania banków kredyt uruchamia się w oddziale Banku Inwestycyjnego lub jednego z banków współdziałających, terytorialnie właściwym dla inwestora, do dyspozycji którego kredyt ma być uruchomiony w myśl § 8 p. 1 i 2 niniejszej instrukcji.

Jeżeli siedziba inwestora znajduje się bliżej oddziału innego banku, wówczas bank, który kredyt uruchomił, może zlecić dokonywanie wypłat z kredytów temu oddziałowi banku, jako bankowi zastępczemu.

§ 7. Otwieranie kredytów.

1) Kredyty ze środków bezzwrotnych otwiera Ministerstwo Skarbu w ramach budżetu jednorazowo na cały rok — wg szczegółowych tytułów budżetowych (paragrafów).

2) Kredyty ze środków zwrotnych i nielimitowanych własnych są otwarte na mocy uchwały Rady Ministrów o Planie Inwestycyjnym w momencie przekazania Planu Bankowi Inwestycyjnemu do wykonania.

§ 8. Uruchomienie kredytów.

1) Kredyty uruchamia się do dyspozycji bezpośredniego inwestora.

2) Kredyty mogą być uruchamiane również do dyspozycji inwestorów głównych lub naczelnych, jeżeli prowadzą oni centralnie księgowość podległych im inwestorów bezpośrednich a układ kont księgowości umożliwia sprawozdawczość wg inwestorów bezpośrednich.

Podstawą takiego uruchamiania kredytów jest decyzja właściwego Ministerstwa, powzięta w porozumieniu z bankiem finansującym inwestycje.

3) Kredyty uruchamia się na podstawie wniosków inwestycyjnych, sporządzonych przez inwestorów zgodnie z obowiązującymi przepisami, a opatrzonych klauzulą wykonalności.

W przypadkach szczególnych, gdy wnioski inwestycyjne za zgodą Centralnego Urzędu Planowania nie były sporzą-

dzane, kredyty uruchamia się na podstawie spisu tytułów inwestycyjnych, opatrzonych klauzulą wykonalności.

4) Klauzulę wykonalności nadają właściwe władze centralne lub organa przez nie upoważnione, a w odniesieniu do inwestycji, zatwierdzanych wstępnie przez Wojewódzkie Rady Narodowe — Biura Regionalne C.U.P.

5) Klauzula wykonalności zawiera:

a) stwierdzenie, że tytuły inwestycyjne, zawarte we wniosku względnie w spisie tytułów, objęte są Planem Inwestycyjnym pod względem rzeczowym i finansowym,

b) oznaczenie części, działu, rozdziału i paragrafu Planu Inwestycyjnego,

c) datę nadania klauzuli wykonalności, właściwy podpis i odcisk pieczęci urzędowej (firmowej).

6) Wnioski, względnie spisy tytułów, opatrzone klauzulą wykonalności, składają w Banku Inwestycyjnym właściwe władze centralne.

Władze centralne, w porozumieniu z Bankiem Inwestycyjnym mogą przekazać funkcję składania wniosków inwestorom naczelnym lub głównym.

7) Bank Inwestycyjny sprawdza zgodność przedłożonych wniosków z Planem Inwestycyjnym. Wnioski niezgodne z Planem zwraca Bank władzy, która je przedłożyła. Wnioski przekraczające limity finansowe Planu, obniża Bank do wysokości limitu, zawiadamiając o tym właściwą władzę centralną.

8) Sprawdzone wnioski przekazuje Bank Inwestycyjny, stosownie do zakresu działania, własnym Oddziałom i Centralom banków współdziałających wraz z notą buchalteryjną, uznającą oddziały, względnie centrale na sumę uruchomionych kredytów (limitów).

Przekazanie to jest równoznaczne z poleceniem uruchomienia kredytów.

9) Centrale banków współdziałających przekazują wnioski własnym oddziałom, stosownie do ich właściwości terytorialnej.

10) O uruchomieniu kredytów oddział banku powiadamia inwestora, przesyłając mu zawiadomienie odrębne dla każdego rodzaju środków (bezzwrotnych, zwrotnych i nielimitowanych własnych). Wzory zawiadomień ustali Bank Inwestycyjny.

§ 9. Przenoszenie kredytów.

Przenoszenie kredytów z jednego tytułu Planu Inwestycyjnego na drugi (virement) może mieć miejsce tylko w granicach ustawowych uprawnień.

§ 10. Wygasanie kredytów.

1) Kredyty ze środków bezzwrotnych, niewyczerpane przez inwestora w okresie ustalonym każdorazowo w ustawie skarbowej, wygasają zgodnie z przepisami ustawy skarbowej.

2) Niewyczerpane kredyty ze środków zwrotnych i z nielimitowanych środków własnych wygasają z upływem trzech miesięcy po zakończeniu roku budżetowego.

§ 11. Zwroty z kredytów.

1) Kwoty podjęte z kredytów inwestycyjnych a zwrócone całkowicie lub częściowo w ciągu okresu ważności tych kredytów, zarachowuje oddział banku jako zmniejszenie sumy wypłat.

2) Kwoty podjęte z kredytów inwestycyjnych a zwrócone po wygaśnięciu tych kredytów, oddział banku odprowadza:

a) o ile chodzi o kredyty ze środków bezzwrotnych—na budżet dochodów Ogólnego Zarządu Skarbowego, na rachunek żyrowy terytorialnie właściwej Izby Skarbowej w N.B.P.,

b) o ile chodzi o kredyty ze środków zwrotnych — na spłatę obligu inwestora,

c) o ile chodzi o kredyty ze środków nielimitowanych własnych — na rachunek wpłat inwestora.

§ 12. Zabezpieczenie kredytów.

1) Zabezpieczeniu podlegają:

a) wszystkie kredyty ze środków zwrotnych,

b) kredyty ze środków bezzwrotnych — tylko w tych przypadkach, gdy obiekt finansowany stanowi własność spółdzielczą, społeczną albo prywatną — do wysokości sum zainwestowanych w takich obiektach.

Inwestor obowiązany jest zawiadomić bank finansujący przed rozpoczęciem robót, że obiekt inwestowany stanowi własność spółdzielczą, społeczną albo prywatną.

2) Pobranie zabezpieczenia, o którym mowa w ustępie poprzednim, należy do obowiązków tego oddziału banku, w którym kredyt został uruchomiony.

Postępowanie banku w zakresie zabezpieczenia zostanie osobno unormowane.

§ 13. Przepisy ogólne dla inwestorów.

1) Wszyscy inwestorzy obowiązani są w działalności inwestycyjnej stosować się ściśle do treści tytułów inwestycyjnych i ich limitów finansowych.

2) Rozpoczynanie i kontynuowanie inwestycji poza lub ponad planowych przez inwestorów państwowych, samorządowych, spółdzielczych i społecznych, uważane będzie za przekroczenie, za które winni będą pociągani do odpowiedzialności stosownie do odrębnych zarządzeń władz w tej sprawie. Postanowienie powyższe odnosi się również do prac przygotowawczych do inwestycji w przypadkach gdy na pokrycie kosztów tych prac nie zostały uruchomione specjalne kredyty inwestycyjne.

3) Gospodarka pieniężna inwestycyjna winna być ściśle wyodrębniona od gospodarki pieniężnej eksploatacyjnej lub administracyjnej.

4) Wszelkie środki, przeznaczone na realizację planu inwestycyjnego (bezzwrotne, zwrotne i własne nielimitowane), winny być koncentrowane wyłącznie w bankach finansujących inwestycje i wydatkowane pod kontrolą banków, bez względu na to, czy inwestycja dokonywana jest przez wydzielone przedsiębiorstwo, czy sposobem gospodarczym, czy też w drodze dostawy.

5) Inwestorzy, dokonywujący inwestycji wyłącznie z nielimitowanych środków własnych w wysokości nieprzekraczającej łącznie w danym roku 5 miln. zł, mogą być zwolnieni z obowiązku wpłaty do banku środków, przeznaczonych na inwestycje i upoważnieni do bezpośredniego dokonywania wydatków inwestycyjnych — pod warunkiem przesyłania do banku odpisów rachunków w ustalonych terminach. Do zwalniania poszczególnych grup tej kategorii inwestorów od obowiązku dokonywania wpłat do banku upoważniony jest Prezes Centralnego Urzędu Planowania w porozumieniu z zainteresowanym Ministrem.

6) Gminy wiejskie, miasta niewydzielone i powiatowe związki samorządowe, w których siedzibie nie ma oddziału banku finansującego ich inwestycje ani banku zastępczego, korzystają z odrębnej procedury wpłat środków nielimitowanych także w przypadku inwestycji finansowych częściowo ze środków limitowanych a częściowo z nielimitowanych.

Inwestorzy ci przedstawiają bankowi miesięczne rozliczenia z wydatków inwestycyjnych dokonanych ze środków nielimitowanych wraz z oryginalnymi rachunkami.

Bank kontroluje rachunki i po ich aprobowaniu zarachowuje je dwustronnie: jako wpłatę i wypłatę środków nielimitowanych. Rachunki, po ostemplowaniu, zwraca bank inwestorowi.

7) Inwestorzy, do dyspozycji których uruchomiono kredyty inwestycyjne, obowiązani są prowadzić bieżąco ewidencje umów, zleceń i zamówień inwestycyjnych, z podziałem na aktualny okres inwestycyjny i okresy przyszłe, według planowego terminu wykonania. Sposób prowadzenia tej ewidencji i uzupełnienia jej niewykonanymi lub nierozliczonymi umowami, zleceniami i zamówieniami z okresów poprzednich — ustalą zarządzenia właściwych władz centralnych, wydane w porozumieniu z bankiem finansującym inwestycje.

Część II. FINANSOWANIE INWESTYCJI.

A. Środki na sfinansowanie Planu Inwestycyjnego.

§ 14. Środki bezzwrotne.

1) Centralna Księgowość Ministerstwa Skarbu upoważnia Bank Inwestycyjny do czerpania środków pieniężnych na inwestycje objęte budżetem z rachunku żyrowego Ministerstwa Skarbu w Narodowym Banku Polskim.

2) Narodowy Bank Polski otwiera Bankowi Inwestycyjnemu odrębny „rachunek inwestycyjny", przez który przeprowadzane będą poszczególne kwoty, pobrane w ciągu dnia na finansowanie inwestycji. Rachunek ten Narodowy Bank Polski wyrównuje codziennie w ciężar rachunku żyrowego Ministerstwa Skarbu — Centralna Księgowość.

3) Bank Inwestycyjny udziela bankom współdziałającym upoważnienia do pokrywania dokonanych przez te banki wypłat na inwestycje z rachunku inwestycyjnego Banku Inwestycyjnego w Narodowym Banku Polskim.

4) Bank Inwestycyjny i banki współdziałające uprawnione są do podejmowania kwot z rachunku inwestycyjnego Banku Inwestycyjnego w Narodowym Banku Polskim, wyłącznie na pokrywanie wydatków inwestycyjnych w zakresie środków bezzwrotnych.

5) Oddziały Banku Inwestycyjnego i banków współdziałających czerpią środki z rachunku inwestycyjnego Banku Inwestycyjnego w Narodowym Banku Polskim, za pomocą „inwestycyjnych zleceń przelewowych". Na podstawie tych zleceń, właściwe terytorialnie Oddziały Narodowego Banku Polskiego dokonywać będą przelewów na rachunek żyrowy oddziału banku, który zlecenie wystawił w ciężar rachunku inwestycyjnego Banku Inwestycyjnego w Narodowym Banku Polskim.

6) Wzory inwestycyjnych zleceń przelewowych i technikę operowania tymi zleceniami ustala Narodowy Bank Polski w porozumieniu z Bankiem Inwestycyjnym.

7) Niewykorzystany w danym kwartale limit środków bezzwrotnych przechodzi automatycznie na następny kwartał i winien być uwzględniony przy opracowywaniu przez Bank Inwestycyjny wniosku o przydział środków finansowych na następny kwartał.

§ 15. Środki zwrotne.

1) Pokrycie finansowe na inwestycje ze środków zwrotnych, przydziela Ministerstwo Skarbu na podstawie zapotrzebowań kwartalnych, opracowanych przez Bank Inwestycyjny łącznie dla wszystkich banków finansujących inwestycje.

2) Oddział Banku Inwestycyjnego lub banku współdziałającego czerpie środki na wypłaty z kredytów inwestycyjnych z miejscowego Oddziału Narodowego Banku Polskiego, przy pomocy zleceń przelewowych wystawionych z rachunku żyrowego Oddziału Głównego własnego banku w Narodowym Banku Polskim.

3) Bank Inwestycyjny wyrównuje wypłaty dokonane w danym dniu przez Oddział Główny Banku współdziałającego na zasadzie awiza.

4) Bank Inwestycyjny składa Ministerstwu Skarbu dekadowe sprawozdania ze stanu wykorzystania środków zwrotnych, na podstawie raportów banków współdziałających, opracowanych według stanów z dziesiątego, dwudziestego i ostatniego dnia każdego miesiąca.

§ 16. Środki nielimitowane własne.

1) Inwestor dokonuje wpłat w tym banku, który uruchomił mu kredyt ze środków nielimitowanych własnych.

2) Niezwłocznie po otrzymaniu zawiadomienia o uruchomieniu kredytu inwestor obowiązany jest uzgodnić z bankiem plan miesięcznych wpłat na dany rok operacyjny.

3) Bank Inwestycyjny na podstawie opracowań własnych i banków współdziałających ustala ogólny plan miesięcznych wpłat dla całości inwestycji finansowanych ze środków własnych, z wyłączeniem wpłat użytkowników (adiacentów).

4) W przypadku wpłat użytkowników (adiacentów) inwestor uzgadnia z bankiem plan wpłat w miarę zawierania umów z użytkownikami.

Bank Inwestycyjny włącza te plany w miarę ich ustalania do ogólnego planu wpłat.

5) Dokonywanie oraz przyjmowanie przelewów ze środków bezzwrotnych, jako wpłat użytkowników jest niedopuszczalne. W takich przypadkach winno nastąpić przeniesienie kredytu inwestycyjnego (virement) z użytkownika na inwestora właściwego.

6) Dokonywane w zakresie środków własnych świadczenia osobowe i rzeczowe winny być wyrażone w równowartości pieniężnej, najpóźniej przy kolaudacji danych robót inwestycyjnych i wykazane dwustronnie: po stronie wpłat i wypłat. Banki finansujące przeprowadzą równoległe księgowanie na podstawie odpowiedniego dokumentu, przedłożonego przez inwestora.

7) W przypadku wpłat środków własnych nie objętych Planem Inwestycyjnym banki finansujące inwestycje akumulują je na zablokowanych rachunkach wpłat pozaplanowych.

Po włączeniu tych środków w trybie obowiązujących przepisów do Planu Inwestycyjnego bank przeleje dokonane wpłaty na rachunek planowych wpłat inwestora.

8) Oddziały banków finansujących prowadzić będą ścisłą ewidencję wpłat inwestora. Wypłaty z nielimitowanych środków własnych na rzecz poszczególnych inwestorów, następują wyłącznie w granicach wpłat, dokonanych przez tych inwestorów.

B. Realizacja kredytów inwestycyjnych.

§ 17. Tok czynności przy realizowaniu kredytów inwestycyjnych.

1) Po otrzymaniu zawiadomienia o uruchomieniu kredytu (§ 8 ust. 10) inwestor przedkłada oddziałowi banku finansującego plan wykonywania inwestycji, zawierający:

a) podział inwestycji na: inwestycje zlecone — czyli roboty względnie dostawy zlecone całkowicie obcym przedsiębiorstwom lub zlecone wyodrębnionym własnym wydziałom inwestycyjnym oraz na inwestycje własne, czyli wykonywane sposobem gospodarczym;

wyodrębnionymi własnymi wydziałami inwestycyjnymi są wydziały, działające na zasadzie wewnętrznego rozrachunku gospodarczego w oparciu o samodzielny bilans, własne magazyny i oddzielny zespół pracowników,

b) harmonogram prac, a conajmniej przewidywane terminy rozpoczęcia i zakończenia poszczególnych inwestycji,

c) informacje odnośnie stanu przygotowania dokumentacji technicznej,

d) przewidywane zapotrzebowanie środków finansowych na poszczególne kwartały.

W porozumieniu z bankiem finansującym plan wykonywania inwestycji może być w uzasadnionych przypadkach korygowany przez inwestora.

2) Oddziały banków finansujących na podstawie planów inwestorów skontrolowanych co do stanu przygotowania do wykonywania inwestycji, sporządzają kwartalne zapotrzebowania środków finansowych i przesyłają je swoim centralom, które sporządzają na ich podstawie zapotrzebowania zbiorcze i przesyłają je z zapotrzebowaniami oddziałów do Banku Inwestycyjnego.

3) Uruchomienie wypłat z kredytów inwestycyjnych następuje po przedłożeniu przez inwestora oddziałowi banku finansującego wymaganej dla danej inwestycji dokumentacji prawnej i technicznej (§§ 23 i 24) oraz po przeprowadzeniu przez bank kontroli wstępnej (§ 26).

4) W przypadkach szczególnych bank może uruchomić wypłaty z pominięciem trybu przewidzianego w pkt 3, zawiadamiając o tym właściwą władzę centralną.

5) Oddział banku finansującego przesyła inwestorowi pisemne zawiadomienie o uruchomieniu wypłat na dany cel inwestycyjny (obiekt).

6) Inwestor składa w oddziale banku, który kredyt uruchomił, wzory podpisów osób upoważnionych do podpisywania zleceń.

Wzory podpisów winny być złożone na formularzach dostarczonych przez bank z zachowaniem przepisów obowiązujących w tym względzie danego inwestora.

7) Wypłaty z kredytów inwestycyjnych następują w miarę postępu robót z zachowaniem zasad obrotu bezgotówkowego.

8) Środki finansowe w zakresie kredytów inwestycyjnych czerpie inwestor przy pomocy zleceń przelewu środków inwestycyjnych.

9) Zlecenie przelewu środków inwestycyjnych wystawia inwestor na łączną sumę wypłat danego dnia, przebitkowo, w czterech egzemplarzach.

Zlecenie winno być właściwie podpisane i zawierać szczegółowe określenie kredytu według tytułów Planu Inwestycyjnego (część, dział, rozdział i paragraf) oraz wymieniać rodzaj kredytów (środki bezzwrotne, zwrotne i nielimitowane własne).

10) Do zlecenia dołącza inwestor w orginałach dokumenty uzasadniające wypłatę, a ponadto:
a) zapotrzebowanie środków inwestycyjnych,
b) wykonawcze zlecenia przelewu na rzecz poszczególnych wierzycieli.

11) Oddział banku finansującego sprawdza zlecenia przelewu środków inwestycyjnych i dołączone dokumenty w trybie kontroli bieżącej (§§ 27 i 28) i wykonuje zlecenie w zasadzie następnego dnia po złożeniu zapotrzebowania.

12) O wykonaniu zlecenia powiadamia bank inwestora, przesyłając mu potwierdzoną kopię zlecenia wraz z kopiami wykonanych zleceń przelewu na rzecz poszczególnych wierzycieli.

Równocześnie zwraca bank inwestorowi odpowiednio ostemplowane i podpisane przez sprawdzającego dokumenty uzasadniające wypłatę.

13) Zlecenia przelewu środków inwestycyjnych są podstawą zapisów na kontach kredytów inwestycyjnych u inwestora oraz na kontach limitów i wypłat środków inwestycyjnych w oddziałach banków finansujących (§§ 30 i 31).

14) Po zakończeniu danej inwestycji inwestor zawiadamia bank finansujący o terminie kolaudacji lub odbioru robót oraz przedkłada bankowi sprawozdania wynikowe (§ 29).

§ 18. Postanowienia specjalne w zakresie kredytów dla przedsiębiorstw państwowych objętych systemem finansowym.

Przepisy niniejszej instrukcji nie naruszają specjalnych zasad finansowania inwestycji i rozliczeń z tytułu dostaw i robót inwestycyjnych przedsiębiorstw objętych systemem finansowym, ustalonym przez Komitet Ekonomiczny Rady Ministrów.

§ 19. Pokrywanie faktur — blokada kredytu.

Postępowanie oddziału banku przy wykupywaniu faktur oraz przy blokowaniu kredytów na zabezpieczenie należności z tytułu zawartych przez inwestora umów normuje osobna instrukcja.

§ 20. Wypłata zaliczek.

1) Władze i urzędy państwowe mogą otrzymywać z kredytów inwestycyjnych zaliczki do rozliczenia w przypadku wykonywania robót inwestycyjnych systemem gospodarczym z zastrzeżeniem postanowień zawartych w § 22 ust. 3 przepisów rachunkowo-kasowych dla władz i urzędów państwowych. Zaliczki mogą być wypłacane tylko w przypadku uzasadnionej potrzeby i służyć mają wyłącznie na pokrywanie robocizny i drobnych wypłat gotówkowych, dopuszczalnych w ramach przepisów o obrocie bezgotówkowym.

2) Zaliczki, o których mowa w ust. 1 mogą być wypłacane również przedsiębiorstwom państwowym, nie objętym systemem finansowym (z wyjątkiem przedsiębiorstw budowlanych i montażowych), na zasadzie porozumienia właściwej władzy centralnej z Bankiem Inwestycyjnym.

3) Rolnikom, korzystającym z kredytów inwestycyjnych na odbudowę zagród lub budowę poparcelacyjną a dokonywującym robót systemem gospodarczym, bank finansujący wypłaca zaliczki na zakup materiałów i pokrycie kosztów robocizny, w wysokości ustalonej przez bank finansujący na wniosek architekta powiatowego.

4) Wypłata zaliczki następuje na podstawie zapotrzebowania i zlecenia przelewu, złożonego przez inwestora, bez zlecenia wykonawczego (§ 17 ust. 9 i 10).

5) Wyliczanie się z zaliczek wymienionych wyżej w p. 1 i 2 winno nastąpić najpóźniej w terminie dwóch miesięcy od daty otrzymania zaliczki, w sposób przewidziany w obowiązujących inwestora przepisach. Wyliczanie się z zaliczek wymienionych wyżej w ust. 3 winno nastąpić najpóźniej w trzy miesiące od daty otrzymania zaliczki.

6) Udzielenie nowej zaliczki, wymienionej wyżej w ust. 1 i 2, na ten sam cel inwestycyjny (obiekt), przed rozliczeniem się z poprzedniej, jest niedozwolone. W przypadku częściowego wyliczenia się z zaliczki oddział banku może wypłacić nową zaliczkę, ale tylko do wysokości sumy rozliczonej.

7) Dla kontroli terminowego wyliczania się inwestorów z udzielonych zaliczek oddział banku finansującego obowiązany jest prowadzić ewidencję zaliczek, oddzielnie dla każdego inwestora.

§ 21. Specjalne przepisy w zakresie kredytów ze środków zwrotnych.

1) Kredyty ze środków zwrotnych udziela się inwestorom z rachunku pożyczek, zabezpieczonego do czasu unormowania postępowania w zakresie zabezpieczeń kredytów w myśl § 12 niniejszej instrukcji skryptem dłużnym, którego formę ustali Bank Inwestycyjny w porozumieniu z bankami współdziałającymi.

2) Wysokość oprocentowania kredytów ze środków zwrotnych oraz terminy spłaty tych kredytów ustali Ministerstwo Skarbu na wniosek Banku Inwestycyjnego.

Część III. KONTROLA INWESTYCJI.

§ 22. Podstawa i zakres kontroli.

1) Banki sprawują kontrolę inwestycji wstępną, bieżącą i następną w zakresie finansowym i technicznym.

2) Kontrola inwestycji opiera się na:
a) przepisach ustawy skarbowej,
b) rzeczowych i finansowych nakazach Planu Inwestycyjnego,
c) wnioskach, względnie spisach tytułów inwestycyjnych, opatrzonych klauzulą wykonalności,
d) dokumentacji prawnej i technicznej inwestycji,
e) obowiązujących inwestora przepisach i instrukcjach, dotyczących realizacji Planu Inwestycyjnego.

3) Upoważnieni przedstawiciele banku finansującego inwestycje mają prawo w każdej fazie dokonywania kontroli przeprowadzać wszelkie badania finansowo-gospodarcze i techniczne odnośnie przygotowania i wykonywania inwestycji, uczestniczenia w komisjach kolaudacyjnych i odbiorczych oraz mają prawo wglądu do ksiąg handlowych, bilansów, inwentarzy, dokumentów, rachunków, umów, zleceń i zamówień, kartotek, rysunków i innych materiałów, związanych z działalnością inwestycyjną. W toku wykonywania większych inwestycji bank finansujący obowiązany jest sprawdzić na miejscu przy pomocy rzeczoznawców postęp realizacji inwestycji.

4) Kontrola przeprowadzona przez bank w niczym nie zmniejsza odpowiedzialności inwestora i jego władz nadzorczych za wykonanie i nadzór w zakresie inwestycji.

§ 23. Dokumentacja prawna.

Przez dokumentację prawną rozumie się wszelką dokumentację, ustalającą stosunek prawny inwestora do inwestowanego obiektu.

Wymagalność tej dokumentacji oraz jej zakres zależą od rodzaju inwestycji i winny być określone przez właściwą władzę nadrzędną.

Inwestor obowiązany jest przedłożyć bankowi finansującemu inwestycje:
a) decyzję władzy nadrzędnej co do wymagalności i zakresu dokumentacji prawnej,
b) dokumentację w zakresie określonym przez władzę nadrzędną.

§ 24. Dokumentacja techniczna.

1) Pod pojęciem dokumentacji technicznej rozumie się szczegółowe projekty techniczne, oparte o wytyczne użytkowe, technologiczne i techniczne oraz odnośne kosztorysy.

2) Dokumentację techniczną, wymaganą dla finansowania poszczególnych grup inwestycji, w rozumieniu rzeczowego planu inwestycyjnego, określają aktualnie obowiązujące przepisy:
a) odnośnie grupy „Przemysł" (P) — Ministerstwa Przemysłu i Handlu,
b) odnośnie grupy „Rolnictwo" (R) — Ministerstwa Rolnictwa i Reform Rolnych,

c) odnośnie grupy „Komunikacja" (K):
— w zakresie inwestycji kolejowych, drogowych, mostowych, dróg wodnych śródlądowych, komunikacji samochodowej i lotniczej — Ministerstwa Komunikacji,
— w zakresie budownictwa portowego i ochrony wybrzeża oraz komunikacji transportu morskiego, a także związanej z tym transportem obsługi pasażerów — Ministerstwa Żeglugi,
— w zakresie inwestycji łączności pocztowej i telekomunikacyjnej — Ministerstwa Poczt i Telegrafów.

d) odnośnie grupy „Obrót towarowy" (T) — fachowych ministerstw odpowiednio do poszczególnych rodzajów inwestycji,

e) odnośnie grupy „Budownictwo" (B) — Ministerstwa Odbudowy,

f) odnośnie grupy „Socjalnej" (S) — fachowych ministerstw odpowiednio do poszczególnych rodzajów inwestycji.

3) Zakres wymaganej dokumentacji technicznej zależy od zaliczenia danego tytułu inwestycyjnego do jednej z 4-ch niżej wymienionych grup.

Grupa I — inwestycje nie wymagające dokumentacji technicznej, t. j. polegające na dostawie maszyn, urządzeń technicznych, środków transportowych, sprzętu, inwentarza, zakupie nieruchomości oraz nakładach na studia, projekty i kosztorysy.

Grupa II — inwestycje zwolnione z dokumentacji technicznej, t. j. takie, które bez uszczerbku dla wykonania planu mogą być prowadzone na podstawie opisu technicznego, jako rozwinięcie założeń technicznych i technologicznych planu inwestycyjnego.

Grupa III — inwestycje, wymagające w zasadzie pełnej dokumentacji technicznej, lecz w drodze wyjątku oparte o dokumentację uproszczoną.

Grupa IV — inwestycje, wymagające pełnej dokumentacji technicznej.

4) W odniesieniu do inwestycji grupy I, inwestor obowiązany jest przedłożyć bankowi finansującemu inwestycje, program nakładów inwestycyjnych wraz z podaniem danych ilościowych oraz kosztów całkowitych i cen jednostkowych.

5) Dokumentację techniczną przedkłada inwestor bankowi finansującemu inwestycje, po uprzednim zatwierdzeniu jej w trybie przewidzianym w danym resorcie; inwestor obowiązany jest przedłożyć bankowi ponadto:

a) w odniesieniu do inwestycji grupy II — wykaz tytułów i robót zwolnionych z dokumentacji technicznej, zatwierdzony przez władzę nadrzędną,

b) w odniesieniu do inwestycji grupy III — decyzję władz centralnych, dopuszczającą dokumentację uproszczoną.

§ 25. Umowy, zlecenia i zamówienia.

1) Oprócz dokumentacji prawnej i technicznej inwestor przedkłada bankowi:

a) w zakresie inwestycyj zleconych — odpisy umów, zleceń i zamówień,

b) w zakresie inwestycyj wykonywanych sposobem gospodarczym — odpisy zleceń wewnętrznych, na podstawie których roboty mają być podjęte.

2) Dokumenty, o których mowa w ustępie poprzednim, dostarcza inwestor bankowi w ciągu 3-ch dni po ich wydaniu niezależnie od wynikającego z ich treści terminu zapotrzebowania środków finansowych.

§ 26. Kontrola wstępna.

1) Celem kontroli wstępnej jest stwierdzenie, czy przygotowanie realizacji inwestycji dokonane jest w stopniu pozwalającym na rozpoczęcie ich finansowania.

2) W zakresie kontroli wstępnej bank finansujący inwestycje bada na podstawie złożonej mu dokumentacji oraz odpisów umów, zleceń i zamówień:

a) czy złożona dokumentacja odpowiada wymogom, określonym w §§ 23 i 24,

b) czy zamierzona inwestycja jest zgodna pod względem rzeczowym i finansowym z tytułami uruchomionego na rzecz inwestora kredytu inwestycyjnego,

c) czy inwestor zastosował się do obowiązujących go przepisów w zakresie wykonywania inwestycji.

3) Ponadto bank bada:
a) prawidłowość harmonogramów robót,
b) zgodność kosztorysu z projektem,
c) kalkulację cen jednostkowych,
d) prawidłowość wyceny w dokumentacji zastępczej lub uproszczonej.

W przypadkach szczególnych bank ma prawo zaniechać powyższych badań.

4) W przypadku pozytywnych wyników kontroli wstępnej bank uruchamia wypłaty do wysokości ustalonej w dokumentacji w ramach właściwego tytułu inwestycyjnego.

5) O ile zajdzie konieczność dokonania w tym samym obiekcie robót nie objętych kosztorysem, inwestor obowiązany jest przedłożyć bankowi dokumentację na roboty dodatkowe, zatwierdzoną przez władzę nadrzędną przed rozpoczęciem robót. Dodatkowe uruchomienie wypłat na ten cel nastąpić może jedynie w granicach limitu finansowego właściwego tytułu.

6) W przypadku stwierdzenia w toku kontroli wstępnej poważniejszych uchybień lub braków bank nie uruchamia wypłat i zwraca inwestorowi dokumentację, celem usunięcia uchybień lub braków.

7) W przypadku drobniejszych uchybień bank uruchamia wypłaty, wzywając inwestora do usunięcia uchybień w toku wykonywania inwestycji.

§ 27. Kontrola bieżąca.

1) Celem kontroli bieżącej jest stwierdzenie zgodności realizacji inwestycji z planem oraz prawidłowości dokumentów uzasadniających wypłatę.

2) W zakresie bieżącej kontroli, bank finansujący inwestycje bada dokumenty przedkładane do realizacji pod względem:
a) legalności inwestycji,
b) formalnym,
c) rzeczowym.

3) Za legalne uważa się wyłącznie inwestycje:

a) objęte tytułami uruchomionych kredytów inwestycyjnych,

b) oparte o właściwą dokumentację prawną i techniczną, stosownie do §§ 23 i 24 niniejszej instrukcji,

c) wykonywane w granicach uruchomionych wypłat.

4) Inwestycje, nieodpowiadające warunkom poprzedniego punktu traktowane będą jako nielegalne.

Inwestycje nielegalne nie mogą być finansowane.

5) Tryb postępowania w sprawie finansowania inwestycji i rozliczeń z tytułu dostaw i robót inwestycyjnych przedsiębiorstw, objętych systemem finansowym, określają odrębne przepisy. Dokonanie nielegalnego nakładu inwestycyjnego w tym trybie jest przekroczeniem przez inwestora dyscypliny finansowej i pociąga za sobą skutki przewidziane w odrębnych zarządzeniach.

6) Banki finansujące inwestycje prowadzić będą bieżąco w układzie części planu ewidencję przekroczeń dyscypliny finansowej w rozumieniu poprzedniego punktu.

O dostrzeżonych przekroczeniach dyscypliny finansowej banki finansujące będą bezzwłocznie powiadamiały Bank Inwestycyjny, ten zaś z kolei powiadomi o tym właściwe Ministerstwo, Ministerstwo Skarbu i Centralny Urząd Planowania.

7) W zakresie kontroli formalnej bank bada w myśl obowiązujących przepisów prawidłowość i kompletność dokumentów, uzasadniających wypłatę oraz zleceń przelewu, w myśl obowiązujących przepisów.

8) W zakresie kontroli rzeczowej bank bada przedłożone dokumenty uzasadniające wypłatę, pod względem zgodności z właściwą dokumentacją techniczną oraz umowami, zleceniami i zamówieniami.

9) Po stwierdzeniu uchybień lub braków natury formalnej lub rzeczowej bank zwraca inwestorowi przedłożone materiały celem usunięcia uchybień lub braków.

W przypadku drobnych uchybień lub braków bank może w uzasadnionych przypadkach wykonać dyspozycję inwestora przed ich usunięciem lub uzupełnieniem.

10) W toku wykonywania inwestycji bank ma prawo badania postępu robót i gospodarki inwestycyjnej, kalkulacji wynikowej nakładów inwestycyjnych, prawidłowości zapisów księgowych, kontroli pracy i zużycia materiałów.

§ 28. Kontrola bieżąca w przypadku finansowania inwestycji przez banki zastępcze.

1) Oddziały banków działających w zastępstwie banków finansujących inwestycje kontrolują wypłaty pod względem legalności inwestycji i pod względem formalnym, w myśl postanowień § 27 p. 3 i 7.

2) Oddział banku działającego w zastępstwie przesyła do właściwego Oddziału banku finansującego wykonane zlecenia przelewu środków inwestycyjnych wraz z dokumentami uzasadniającymi wypłaty. Dokumenty te Oddział banku finansującego kontroluje pod względem rzeczowym (§ 27 ust. 8) i zwraca je inwestorowi.

3) W przypadku negatywnego wyniku tej kontroli Oddział banku finansującego wzywa inwestora do usunięcia uchybień. W przypadku niemożności usunięcia uchybienia lub braku odpowiedzi od inwestora bank zawiadamia władzę naczelną inwestora.

§ 29. Kontrola następna.

1) Kontrolę następną bank finansujący inwestycje przeprowadza na podstawie sporządzonego i nadesłanego przez inwestora sprawozdania wynikowego z dokonanej inwestycji, finansowego rozliczenia końcowego i protokółu odbioru lub kolaudacji.

2) Bank finansujący inwestycje uprawniony jest do przeprowadzenia wszelkich badań celem ustalenia ostatecznego kosztu inwestycji, prawidłowości jej zarachowania do majątku trwałego oraz oceniania osiągniętych wyników technicznych, produkcyjnych i użytkowych.

Część IV. KSIĘGOWOŚĆ W ZAKRESIE KREDYTÓW INWESTYCYJNYCH.

§ 30. Księgowość inwestorów.

1) W zakresie kredytów inwestycyjnych inwestorzy prowadzą księgowość według obowiązujących ich przepisów.

2) Inwestorzy prowadzą konta uruchomionych im kredytów inwestycyjnych według szczegółowych tytułów Planu Inwestycyjnego (część, dział, rozdział i paragraf), oddzielnie dla każdego rodzaju środków (bezzwrotnych, zwrotnych, nielimitowanych własnych).

3) Na kontach tych księgują inwestorzy:

a) limity uruchomionych kredytów inwestycyjnych i ich zmiany na podstawie zawiadomień banku finansującego inwestycje.

b) poszczególne zaszłości z tytułu ruchu kredytów na podstawie nadesłanych przez bank kopii wykonanych zleceń przelewowych, oraz dowodów wpłat z tytułu zwrotów z kredytów.

§ 31. Księgowość oddziałów Banku Inwestycyjnego i banków współdziałających.

1) Oddziały Banku Inwestycyjnego i banków współdziałających prowadzą karty limitów i wypłat środków inwestycyjnych, dla inwestorów do których dyspozycji kredyt został uruchomiony, według paragrafów Planu Inwestycyjnego, oddzielnie dla każdego rodzaju środków (bezzwrotnych, zwrotnych i nielimitowanych własnych).

2) Karty limitów i wypłat środków inwestycyjnych ułożone będą w kartotekach według rozdziałów, działów i części Planu Inwestycyjnego.

3) Na kartach limitów i wypłat środków inwestycyjnych księgują oddziały banków:

a) limity uruchomionych kredytów inwestycyjnych na podstawie wniosków inwestycyjnych (spisów tytułów inwestycyjnych), opatrzonych klauzulą wykonalności i uzgodnionych z Planem Inwestycyjnym, oraz zmiany limitów na podstawie dyspozycji swojej centrali,

b) poszczególne zaszłości z tytułu ruchu kredytów na podstawie wykonanych zleceń przelewu środków inwestycyjnych oraz dowodów wpłat z tytułu zwrotów z kredytów.

4) Dla kontroli legalności inwestycji oddziały banków prowadzą ponadto karty ewidencyjne inwestycji według tytułów inwestycyjnych.

Na kartach tych odnotowywać będą:

a) uruchomienie wypłat (§ 8 niniejszej instrukcji) na dany cel inwestycyjny (obiekt),

b) poszczególne zaszłości z tytułu ruchu kredytu.

5) Wzory kart wymienionych w pkt 1 i 4 ustali Bank Inwestycyjny.

§ 32. Księgowość central banków współdziałających.

Księgowość central banków współdziałających w zakresie kredytów inwestycyjnych winna być dostosowana do potrzeb księgowości Centrali Banku Inwestycyjnego.

§ 33. Księgowość Centrali Banku Inwestycyjnego.

1) Księgowość Centrali Banku Inwestycyjnego w zakresie kredytów inwestycyjnych, uruchomionych zarówno przez Bank Inwestycyjny, jak i przez banki współdziałające prowadzi zbiorcze karty limitów i wypłat środków inwestycyjnych według części 1 działów Planu Inwestycyjnego.

2) Banki współdziałające i oddziały Banku Inwestycyjnego dostarczać będą Centrali B. I. inwentarze miesięczne z wykonania Planu Inwestycyjnego z podziałem na części, działy, rozdziały i paragrafy Planu Inwestycyjnego.

Inwentarze te powinny być zestawione oddzielnie dla każdego rodzaju środków, a odnośnie nielimitowanych środków własnych, obejmować również stan wpłat inwestorów.

3) Bank Inwestycyjny przedkłada Ministerstwu Skarbu do 10 każdego miesiąca za ubiegły miesiąc sprawozdawczy rozliczenie z sum pobranych z r-ku Centralnej Księgowości Ministerstwa Skarbu w N. B. P. w/g części i działów Planu Inwestycyjnego.

Ponadto w dwa miesiące po wygaśnięciu kredytów inwestycyjnych Bank Inwestycyjny przedkłada Ministerstwu Skarbu zamknięcie roczne dotyczące wydatków inwestycyjnych dokonanych ze środków bezzwrotnych w/g szczegółowych tytułów budżetu Państwa (części, działów, rozdziałów i paragrafów).

Część V. SPRAWOZDAWCZOŚĆ.

§ 34. Sprawozdawczość inwestorów.

1) Każdy inwestor, do dyspozycji którego kredyt został uruchomiony (§ 8), obowiązany jest w ciągu 2 miesięcy po wygaśnięciu ważności Planu Inwestycyjnego sporządzić sprawozdanie roczne o zużyciu środków inwestycyjnych.

Zarządzenie Ministerstwa Skarbu, wydane w porozumieniu z Kontrolą Państwową ustala corocznie tryb postępowania przy sporządzaniu tych sprawozdań i ich wzory.

§ 35. Sprawodzawczość Banków finansujących inwestycje.

1) Oddziały banków finansujących inwestycje sporządzają co kwartał inwentarze inwestorów (sprawozdania) z tytułu wypłat środków inwestycyjnych w układzie Planu Inwestycyjnego (części, działy, rozdziały i paragrafy z podaniem nazw inwestorów). Inwentarze te winny być ułożone oddzielnie dla każdej części Planu i oddzielnie dla każdego województwa oraz zawierać dane o kwotach, przewidzianych w Planie Inwestycyjnym i o kwotach wypłaconych z podziałem na środki bezzwrotne, zwrotne i nielimitowane własne.

Ogólne sumy inwentarzy poszczególnych części Planu winny być zestawione w wykazach zbiorczych według województw.

Odnośnie środków nielimitowanych własnych inwentarze winny zawierać także sumy wpłacone przez inwestorów na konta bankowe.

2) Oddziały banków finansujących przesyłają powyższe inwentarze i wykazy zbiorcze w terminie 25 dni po upływie kwartału:

a) właściwemu terytorialnie organowi Kontroli Państwowej.

b) właściwemu terytorialnie Biuru Regionalnemu Centralnego Urzędu Planowania.

Część VI. POSTANOWIENIA KOŃCOWE I PRZEJŚCIOWE.

§ 36. Kapitalne remonty.

Instrukcja niniejsza nie ma zastosowania do finansowania tych kapitalnych remontów przedsiębiorstw objętych systemem finansowym, które na mocy odrębnych zarządzeń finansować będzie Narodowy Bank Polski lub inne banki finansujące eksploatację.

§ 37. Organa aparatu finansowego.

Do czasu rozpoczęcia działalności przez Bank Inwestycyjny funkcje jego, przewidziane niniejszą instrukcją, pełni Bank Gospodarstwa Krajowego.

Pozycja 38

Analogicznie, funkcje Banku Rolnego — pełni Państwowy Bank Rolny, funkcje Banku Komunalnego — Polski Bank Komunalny, funkcje Banku Rzemiosła i Handlu — Bank Związku Spółek Zarobkowych.

§ 38. Postanowienia przejściowe.

W przedkładanych Ministerstwu Skarbu miesięcznych rozliczeniach z sum pobranych z rachunku Centralnej Księgowości Ministerstwa Skarbu w N. B. P. (§ 33 ust. 3) a dotyczących roku budżetowego 1949 Bank Inwestycyjny w ramach danego działu Planu Inwestycyjnego wykazywać będzie niektóre wydatki inwestycyjne oddzielnie od innych wydatków dotyczących tego działu Planu. Wykaz wspomnianych wyżej wydatków inwestycyjnych ustali Ministerstwo Skarbu.

§ 39. Termin wejścia w życie instrukcji.

1) Instrukcja niniejsza obowiązuje — począwszy od realizowania kredytów przewidzianych w Planie Inwestycyjnym na rok 1949.

2) Równocześnie dla tych kredytów traci moc obowiązującą instrukcja Ministerstwa Skarbu z dnia 25 kwietnia 1948 r. (Dz. Urz. Min. Skarbu Nr 51, poz. 209).

Minister Skarbu
K. Dąbrowski

---

39. Okólnik z dnia 2 marca 1949 r.

w sprawie ulgowego nadawania uprawnień budowlanych.

Ministerstwo Skarbu podaje do wiadomości wszystkim urzędom i instytucjom podległym lub nadzorowanym przez Ministerstwo Skarbu treść pisma Ministerstwa Odbudowy z dnia 21 lutego 1949 r. L. dz. V—2—1657/49 w sprawie ulgowego nadawania uprawnień budowlanych.

Dyrektor Departamentu
H. Birencwajg

(Znak Min. Sk. D. I. 501/31/49).

MINISTERSTWO ODBUDOWY W-wa, 21 lutego 1949
Departament Administracji Budowlanej

L. dz. V—2—1657/49.

Ulgowe nadawanie uprawnień budowlanych—przypomnienie.

Ministerstwo Odbudowy zawiadamia, że dekret z dnia 27 marca 1947 r. o ulgowym nadawaniu uprawnień budowlanych w wyjątkowych przypadkach (Dz. U. R. P. Nr 31, poz. 132) traci swą ważność z dniem 27 marca 1949 r.

Dekret ten daje duże możliwości osobom zapóźnionym w studiach, a które posiadając długoletnią praktykę budowlaną zdobyły na tej drodze praktyczną umiejętność w kierowaniu robotami budowlanymi i sporządzaniu projektów (planów) tych robót oraz zasługują na udzielenie im jak najdalej idącej pomocy.

Ministerstwo Odbudowy przypomina wytyczne tego dekretu i prosi o podanie do wiadomości podległym sobie urzędom, zatrudniającym siły budowlane, aby osoby zainteresowane w nieprzekraczalnym terminie do dnia 27 marca 1949 r. wniosły do Ministerstwa Odbudowy przez Urzędy Wojewódzkie (Zarządy Miejskie w Warszawie i Łodzi) na terenie których posiadają stałe miejsce zamieszkania podania o udzielenie im uprawnień budowlanych na warunkach ulgowych w myśl dekretu.

Do podania powinny być dołączone dowody wymienione w rozporządzeniu Ministra Odbudowy z dnia 18 sierpnia 1945 r. (Dz. U. R. P. Nr 29, poz. 175 z 1945 r.) z wyjątkiem dowodu ukończenia szkoły technicznej wymaganego art. prawa budowlanego.

Z uwagi na krótki termin, Ministerstwo Odbudowy zezwala na przyjmowanie na razie samych podań, z tym, że brakujące dowody zostaną dosłane przez petentów w czasie późniejszym (w orginałach lub notarialnie uwierzytelnionych odpisach) jednak nie później jak do dnia 1 maja 1949 r.

Kandydaci ubiegający się o dopuszczenie do egzaminu na podstawie powołanego dekretu, powinni wykazać się praktyką w przybliżeniu dwukrotnie dłuższą od wymaganej przy

Pozycja 39

Komunikat

Komunikat w sprawie skorowidza do Dziennika **Urzędowego** Ministerstwa Skarbu za rok 1948.

Objaśnienie znaków:

OrOs	— dział	organizacyjny i osobowy
GB	— „	gospodarczy i budżetowy resortu
KS	— „	karny skarbowy
OSk	— „	Ochrony Skarbowej
OK	— „	obrotu pieniężnego i kredytu
B	— „	budżetowy
K	— „	finansów i podatków komunalnych
RK	— „	rachunkowo-kasowy
C	— „	ceł
ZPP	— „	zobowiązań i postępowania podatkowego
POD	— „	podatków: obrotowego i dochodowego
PW	— „	podatku od wynagrodzeń
MOSk	— „	podatku od nabycia praw majątkowych i opłaty skarbowej
P	— „	innych podatków bezpośrednich
EA	— „	egzekucji administracyjnej
SNP	— „	specjalnego nadzoru podatkowego
M	— „	monopolów
U	— „	ubezpieczeń
Sp	— „	spółdzielczości
L	— „	likwidacyjny
R	— „	różnych
Z	—	zarządzenie
I	—	instrukcja
O	—	okólnik
Ob	—	obwieszczenie
Uch	—	uchwała
Rp	—	rozporządzenie
Reg	—	regulamin
Kom	—	komunikat

normalnym dopuszczaniu do egzaminu oraz podać artykuł (361, 362 i 363 lub 364) rozporządzenia Prezydenta Rzeczpospolitej z dnia 16 lutego 1928 r. o prawie budowlanym i zabudowania osiedli (Dz. U. R. P. Nr 34, poz. 216 z 1939 r.) według którego pragną uzyskać uprawnienia.

Kandydaci posiadający warunki zostaną dopuszczeni do egzaminu przed komisją kwalifikacyjną i w przypadku wykazania się z posiadanej umiejętności w stopniu zadawalającym zostaną dopuszczeni do egzaminu administracyjnego po myśli powołanego wyżej prawa budowlanego.

Dyrektor Departamentu
Inż. Z. Pogonowski

KOMUNIKAT

w sprawie skorowidza do Dziennika Urzędowego Ministerstwa Skarbu za rok 1948.

Podaje się do wiadomości, że skorowidz do Dziennika Urzędowego Ministerstwa Skarbu za rok 1948 jest w opracowaniu. O wydrukowaniu skorowidza ogłoszony zostanie komunikat w Dzienniku Urzędowym Min. Skarbu.

Cena zł 60

Redakcja i Administracja Dziennika Urzędowego Ministerstwa Skarbu, Warszawa, ul. Wileńska 2/4.

Warunki prenumeraty i ogłoszeń.

Prenumerata płatna jest zgóry i przyjmuje się na okresy 1949 r. Należność z tytułu prenumeraty wynosi: rocznie— zł 2.400; półrocznie — zł 1.300; kwartalnie — zł 700; miesięcznie — zł 300.

Komplety lub poszczególne egzemplarze Dziennika Urzędowego z lat ubiegłych, oraz z okresu poprzedzającego wpłatę prenumeraty, mogą być zamawiane w miarę posiadanego zapasu po cenach sprzedażnych poszczególnych egzemplarzy, z wyjątkiem egzemplarzy za 1945 r., które są całkowicie wyczerpane.

Komplet za 1946 r. wg. cen jednostkowych wynosi zł 3.542
„ za 1948 r. „ „ „ „ „ 4.356

Wszelkie należności z tego tytułu należy wpłacać na konto czekowe administracji Dziennika Urzędowego Min. Skarbu w P. K. O. Nr I-4428, podając na odcinku dowodu wpłaty, w sposób czytelny; cel wpłaty, nazwę instytucji względnie nazwisko i imię wpłacającego, dokładny adres oraz okres czasu, którego wpłata dotyczy. Wysyłka zamawianych egzemplarzy dokonywana jest po otrzymaniu pełnej należności.

Od 1 stycznia 1949 r. wysyłka egzemplarzy Dziennika Urzędowego Min. Skarbu dokonywana jest listami poleconymi. Reklamacje w sprawie nieotrzymania poszczególnych numerów należy kierować bezpośrednio pod adresem administracji Dziennika Urzędowego Min. Skarbu w Warszawie, ul. Wileńska 2/4, w terminie miesięcznym od daty wydania reklamowanego numeru. Wszelkie późniejsze reklamacje nie będą uwzględniane i ponowne wysłanie brakujących numerów nastąpić może po uprzednim wpłaceniu należności na powyższe konto czekowe w P. K. O., wg. ceny jednostkowej za poszczególne egzemplarze.

Należność za ogłoszenie o zagubieniu lub skradzeniu legitymacji urzędowej pobierana jest w kwocie ryczałtowej zł 600 — która obliczona jest wraz z należnością za numer dowodowy. Zgłoszenia należy przesyłać drogą służbową do Administracji Dziennika Urzędowego w Warszawie, ul. Wileńska 2/4, po uprzednim wpłaceniu należności w pełnej wysokości na powyższe konto czekowe w P. K. O.

Cena wszelkich innych ogłoszeń wynosi zł 90 — za jeden mm szerokości jednej szpalty.

Druk. PWPW. Warszawa, Sanguszki 1.

Poz.	TREŚĆ		Data	Znak
38	W sprawie finansowania i kontroli inwestycji zamieszczonych w Planie Inwestycyjnym.	Z	28 II. 1949 r.	
39	W sprawie ulgowego nadawania uprawnień budowlanych.	O	2 III. 1949 r.	D. I. 501/31/49

	OrOs
	GB
	KS
	OSk
	OK
	B
	K
×	RK
	C
	ZPP
	POD
	PW
	MOSk
	P
	EA
	SNP
	M
	U
	Sp
	L
×	R

Nr 8